

## Arrest

**nr. 41 624 van 15 april 2010**  
**in de zaak RvV X / IV**

**In zake:** X

**Gekozen woonplaats:** X

**tegen:**

**de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 15 februari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 februari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 maart 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. TUCI, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 22 juni 2009 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 4 november 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 4 december 2009.

1.3. Op 5 februari 2010 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 8 februari 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

## **"A. Feitenrelaas**

*U verklaart Irakees staatsburger te zijn van Arabische origine en afkomstig te zijn van Bagdad, meer bepaald de wijk Al Khadraa. U verklaart Bagdad te hebben verlaten op 12/06/2009.*

*U verklaart dat uw jongere broer O. (...) werd ontvoerd op 31/05/2009 voor de deur van het ouderlijk huis. Nadat de ontvoerders diezelfde dag uw vader contacteerden en losgeld eisten, stapte uw vader naar de politie om deze in te lichten over de ontvoering. De volgende dag, toen uw vader het geld op een afgesproken plaats ging ophalen, werd het lichaam van uw vermoorde broer ter plaatse aangetroffen. Diezelfde dag contacteerden de terroristen uw vader en dreigden ermee u eveneens om te brengen omdat uw vader de politie zou geïnformeerd hebben. Hierna dook u onder bij vrienden, waarna u uw land verliet op 12/06/2009. U reisde via Turkije naar België, alwaar u op 22/06/2009 aankwam en diezelfde dag vroeg u nog asiel aan bij de Belgische autoriteiten.*

*U legt een fax voor van uw Iraakse nationaliteitsbewijs, alsook een fax van het nationaliteitsbewijs en de identiteitskaart van uw vader, de identiteitskaart van uw moeder, de bewonerskaart van uw vader, alsook de overlijdensakte van uw broer.*

## **B. Motivering**

*Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hierna volgende redenen.*

*Vooreerst dient hieromtrent te worden opgemerkt dat er ernstige twijfels rijzen omtrent uw beweerde herkomst uit Bagdad, meer bepaald de wijk Al Khadraa. Hoewel er van kan uitgegaan worden dat u wel eens in Bagdad bent geweest, blijkt uw kennis op bepaalde gebieden dermate beperkt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering van deze stad afkomstig te zijn.*

*U stelt dat u afkomstig bent van de wijk al-Khadraa en bent enigszins op de hoogte van de wijken die grenzen aan deze wijk. Wanneer u echter gevraagd wordt of u de plaats al-Mansour kent, blijkt u dit vreemd genoeg niet te weten: alleszins ligt dit niet in uw buurt, zo meent u (gehoorverslag CGVS p.4). In werkelijkheid betreft het hier echter niet enkel een van de bekendste plaatsen van Bagdad maar, belangrijker, is het bovendien zo dat de wijk al-Khadraa een deel is van het district Mansour. Dat u dit niet zou weten indien u werkelijk in al-Khadraa zou hebben gewoond, is geheel ongeloofwaardig. Ook van de wijk Hay At Tayran blijkt u nog nooit gehoord te hebben (gehoorverslag CGVS p.4) terwijl blijkt uit de bijgevoegde informatie dat deze wijk pal naast uw wijk gelegen is. Deze vaststellingen op zich doen op zeer sterke wijze vermoeden dat uw beweringen omtrent uw afkomst uit Bagdad niet op de waarheid berusten.*

*Als u verder gevraagd wordt naar de namen van de bruggen in Bagdad blijkt u enkel de brug Ghazaliye te kennen. Hiermee verwijst u enkel naar een kleinere brug in de westelijke wijk Ghazeliya en geeft u aan niet één van de bekende bruggen over de Tigris te kennen. Dit is heel erg ongeloofwaardig voor een inwoner van Bagdad (gehoorverslag CGVS p.7). Ook blijkt u niet op de hoogte te zijn van de ligging van de universiteit in Bagdad (gehoorverslag CGVS p.5). Echter, de wijken met de universiteiten in Bagdad zijn algemeen bekende gegevens waarvan een persoon die zijn ganse leven in Bagdad doorbracht op de hoogte moet zijn.*

*Ook van de straat Al Rabi blijkt u vreemd genoeg de ligging niet te kunnen weergeven (gehoorverslag CGVS p.6). Evenmin zegt u het Khatab Omar plein u iets (gehoorverslag CGVS p.8) en blijkt u evenmin ooit van de Kindi-straat en de Urdun-straat gehoord te hebben. Hierdoor wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst uit Bagdad, dit temeer uit informatie blijkt dat deze nochtans bekende pleinen en straten zich situeren in de onmiddellijke omgeving van uw eigen wijk.*

*Verder is het opmerkelijk dat u enkel de Tigris rivier kan opnoemen (gehoorverslag CGVS p.5) bij de vraag naar de rivieren in Irak, en dit terwijl u zegt dat u tot uw derde middelbaar naar school bent geweest, waardoor de kennis van de grootste rivieren in Irak evidente kennis zou moeten zijn.*

*Evenmin blijkt u op de hoogte van de naam van de belangrijkste ziekenhuizen in Bagdad: u verklaart dat er een staatsziekenhuis is maar hiervan blijft u de naam schuldig (gehoorverslag CGVS p.6). Het niet kunnen opnoemen van deze overbekende gebouwen doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden afkomst. Verder tijdens het gehoor verklaart u dat u diende thuis te blijven bij uw zieke moeder. Zij zou ernstig ziek zijn en een operatie hebben ondergaan voor borstkanker, ongeveer in 2004, maar na de dood van uw broer zou haar ziekte zijn verergerd (gehoorverslag CGVS p.9). Hierbij verklaart u gewoon dat u niet weet in welk ziekenhuis uw moeder heeft gelegen en dat u toen nog te klein was en bij een zeker Abu Mustafa moest blijven. U vraagt zich trouwens af waarom u toen naar het ziekenhuis zou gaan. Deze verklaringen zijn compleet ongeloofwaardig gezien de ernstige ziekte van uw moeder en u, in de Iraakse context, als oudste broer hierbij moet betrokken zijn geweest.*

Deze door elke inwoner van Bagdad overbekende namen van ziekenhuizen moeten absoluut door u gekend zijn gezien u verklaart er zijn geboren en getogen en gezien uw zieke moeder behandeld werd in een ziekenhuis in Bagdad sinds enkele jaren.

Ook is het ten zeerste merkwaardig dat u in het geheel niet weet welke bekende stammen er in Irak bestaan. U blijkt enkel op de hoogte te zijn van uw eigen stam Sumeida en van de stam Latheqiye en verklaart geen enkele andere grote stam in Irak te kunnen opnoemen. Gezien het belang van stammen in een land als Irak is uw uiterst beperkte kennis hieromtrent heel merkwaardig te noemen (gehoorverslag CGVS p.3-6) en dient ook hieruit te worden afgeleid dat het weinig geloofwaardig is dat u werkelijk uit deze streek afkomstig bent.

Verder blijkt u evenmin enige weet te hebben van de actuele overwegend sjiiitische en soennitische wijken in Bagdad. Gevraagd naar namen van wijken die vnl. soennitisch of sjiiitisch zijn, blijkt u amper enig antwoord te kunnen formuleren: u noemt Thawra als sjiiitische wijk en verklaart dat Kadhemiye een soennitische wijk moet zijn gezien de ligging van deze wijk aan het gebouw van Imam Kadhem (gehoorverslag CGVS p.7). Dat u zich wat dit uiterst belangrijk gegeven betreft moet beperken tot een dermate beperkt antwoord, doet eens te meer ernstige twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van uw bewering uit Bagdad afkomstig te zijn. Bovendien blijkt uw mening dat Kadhemiye een soennitische wijk is, geheel foutief te zijn. Nochtans is het een in Bagdad uiterst bekend gegeven dat deze belangrijke wijk, die nota bene vlak bij uw beweerde woonplaats Khadraa ligt, een van de belangrijkste sjiiitische plaatsen in de stad is.

Bovenvermelde opmerkingen laten niet toe geloof te hechten aan uw beweerde afkomst uit Bagdad. Wat dit betreft dient, terzijde, verwezen te worden naar uw toch wel opmerkelijke antwoord op de vraag of u naast Bagdad nog andere steden in Irak kent. Naast de steden Basra, Amara en Kirkuk heeft u het over Zakho, Dohuk, Sulemaniya, Erbil, Shamshamal en Halabja, die toevallig allen in het Koerdische noorden van Irak liggen.

U verklaart slechts kopies te kunnen voorleggen van uw nationaliteitsbewijs omdat u uw identiteitskaart bent kwijtgespeeld en uw familie reeds meerdere malen tevergeefs zou geprobeerd hebben om uw origineel nationaliteitsbewijs naar België op te sturen (gehoorverslag CGVS p.2-3). Hierbij verklaart u dat de enveloppe met de originele kaart reeds meerdere malen per post naar België zou zijn gestuurd maar dat deze telkens na een tijdje terug kwam naar Irak. U zou geen originele documenten hebben ontvangen. Ook verklaart u dat u niet weet of uw familie nog een kopie bezit van uw verloren identiteitskaart. De overige voorgelegde documenten, namelijk een nationaliteitsbewijs van uw vader, identiteitskaart van uw vader, woonstkaart van uw vader en identiteitskaart van uw moeder, betreffen eveneens kopies waarvan de authenticiteit niet kan achterhaald worden. Bovendien kunnen deze documenten de aard van de hierboven aangehaalde motivering niet wijzigen, gezien het kopies van identiteitsdocumenten van uw familieleden betreffen en deze uw eigen identiteit en afkomst onmogelijk kunnen aantonen. Zeker gezien het reeds vermelde flagrante gebrek aan kennis van uw beweerde regio van afkomst. De voorgelegde kopie van de overlijdensakte van uw broer kan evenmin de bovenstaande motivering wijzigen, gezien uit bovenvermelde argumenten blijkt dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden afkomst waardoor bijgevolg de kopie van de overlijdensakte van uw broer geen enkele bewijswaarde meer heeft. Bij de vraag naar de mogelijkheid om eventueel andere Irakese persoonlijke documenten op te sturen ter staving van uw identiteit verklaart u dat u effectief tot het derde middelbaar bent naar school geweest maar dat u niet weet of u hiervan documenten hebt (gehoorverslag CGVS p.3). Deze verklaringen getuigen eveneens van een gebrek aan interesse van uwentwege om uw identiteit klaar en duidelijk te bewijzen, waardoor verder kan getwijfeld worden aan uw beweringen omtrent uw afkomst.

Uit het feit dat u anderzijds wel op de hoogte blijkt te zijn van enkele andere typische kenmerken van Irak (nummerplaten, de voedselrantsoenkaarten, enkele provincies en steden, enkele wijken, enkele televisiezenders en de geldbiljetten die u tot op de kleur blijkt te kunnen weergeven – zie gehoorverslag CGVS p.6, p.7 en p.8), kan niet worden afgeleid dat u effectief van Bagdad afkomstig bent. De kennis over deze zaken kan ingestudeerd zijn of kan te verklaren zijn door het feit dat u mogelijks elders in Irak woonde.

Ook dient te worden vastgesteld dat u bij uw asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde minderjarig te zijn, maar na medisch onderzoek bleek echter dat uw leeftijd boven de 18 jaar ligt, waardoor eveneens fraude kan worden vastgesteld met betrekking tot uw leeftijd.

Uit al deze elementen dient te worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het vertrouwensbeginsel, voert verzoeker aan dat voor het beoordelen of een asielzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, niet de recente verblijfplaats doorslaggevend is maar wel de nationaliteit, in dit geval dus Irak. Hij betoogt dat de gegeven motieven de beslissing niet kunnen dragen, niet onderzocht werd of hij aanspraak kon maken op het statuut van vluchteling in de zin van het Verdrag van Genève, hetgeen een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel uitmaakt, de motieven van de "Raad voor Vreemdelingenbetwistingen" (lees: Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen) feitelijke grondslag missen en niet met alle gegevens rekening werd gehouden aangezien de weigeringsbeslissing louter gesteund is op het onvoldoende aannemelijk kunnen maken van het recent verblijf in Bagdad. Hij vervolgt dat het terugsturen naar Irak, Bagdad, een ernstig gevaar voor zijn leven en veiligheid inhoudt aangezien de Taliban hem naar alle waarschijnlijkheid opnieuw zal opzoeken en hij zijn ontsnapping waarschijnlijk met zijn leven zal vergelden.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name de zorgvuldigheidsplicht, voert verzoeker aan dat de Minister van Binnenlandse zaken de plicht heeft om zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding, en dat er per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak. Verzoeker argumenteert dat hij op meerdere vragen heeft kunnen antwoorden, hij meerdere malen heeft meegedeeld dat hij thuis was omdat hij voor zijn moeder moest zorgen, totaal geen rekening werd gehouden met zijn jeugdige leeftijd en hij verschillende documenten heeft ingediend die niet in acht genomen werden.

2.3. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de Raad inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad derhalve de beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet, redenen die in casu niet worden uiteengezet, laat staan aangetoond, en kan de Raad de beslissing van de Commissaris-generaal uiteraard niet schorsen.

In de mate dat het onzorgvuldig gedrag van de Minister van Binnenlandse Zaken wordt gelaakt in het tweede middel, is het middel onontvankelijk vermits het in casu een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreft.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat opgemerkt dient te worden dat er ernstige twijfels rijzen omtrent zijn beweerde herkomst uit Bagdad, meer bepaald de wijk al Khadraa, zoals uitgebreid in de bestreden beslissing wordt toegelicht.

2.5. Waar verzoeker betoogt dat niet de recente verblijfplaats doorslaggevend is maar wel de nationaliteit, in dit geval dus Irak, gaat hij eraan voorbij dat krachtens artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade. In casu dient, gelet op het feit dat er niet in alle regio's van Irak nood is aan internationale bescherming, nagegaan te worden of verzoeker al dan niet afkomstig is uit deze regio die aanleiding kan geven op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat zijn kennis over Bagdad dergelijke hiaten bevat dat hij niet aannemelijk maakt van daar afkomstig te zijn. Dit klemt des te meer nu blijkt dat hij op de vraag naar

andere steden naast de steden Basra, Amara en Kirkuk, de steden Zakho, Dohuk, Sulemaniya, Erbil, Shamshamal en Halabja opsomt, allemaal steden gelegen in het Koerdische noorden. Zo dient na lezing van het gehoorverslag te worden vastgesteld dat verzoeker wel op de hoogte blijkt te zijn van enkele typische kenmerken van Irak (nummerplaten, de voedselrantsoenkaarten, enkele provincies en steden, enkele wijken, enkele televisiezenders en de geldbiljetten) doch niet weet dat de wijk al Khadraa, waar hij zijn hele leven zou hebben gewoond, een deel is van het district Mansour (gehoor p. 4: *"Mansout wijk waar ligt dit? Niet bij ons; Waar ligt dat dan? Dat weet ik niet"*), heeft hij nog nooit gehoord van de wijk Hay at Tayran terwijl deze wijk pal naast zijn wijk gelegen is, kent hij niet één van de bruggen over de Tigris, noch de ligging van de universiteit van Bagdad terwijl de wijken met de universiteiten van Bagdad algemeen bekende gegevens zijn, zoals in de bestreden beslissing wordt aangegeven. Voorts kent hij een aantal bekende straten en pleinen uit de onmiddellijke omgeving van zijn wijk niet, zoals eveneens wordt toegelicht, noch de naam van de belangrijkste ziekenhuizen en heeft hij evenmin weet van de actuele overwegend sjiiitische en soennitische wijken in Bagdad. Deze vaststellingen worden niet betwist en uit al deze onwetendheden over Bagdad kan redelijkerwijs worden afgeleid dat verzoeker zijn afkomst uit deze stad niet aantoonst. Het feit dat verzoeker vaak bij zijn moeder moest blijven om voor haar te zorgen en zijn jeugdige leeftijd kunnen geen verklaring bieden voor de lacunes in zijn kennis, temeer verzoeker school gelopen heeft. Overigens blijkt uit medisch onderzoek dat verzoeker, in tegenstelling tot hetgeen hij beweerde, meerderjarig is.

2.6. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker voorhoudt, werden de door hem ingediende documenten wel in overweging genomen doch concludeert de Commissaris-generaal dat de kopies van de identiteitsdocumenten van zijn familieleden, verzoekers eigen identiteit en afkomst onmogelijk kunnen aantonen, vermits hij geen enkel document betreffende zijn identiteit en afkomst voorlegt, en zeker gezien het flagrante gebrek aan kennis over zijn beweerde regio van afkomst.

2.7. De aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met name wat betreft de vraag of hij bij terugkeer naar het land van herkomst, in casu Bagdad, een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zou lopen, moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. Met ongeloofwaardige verklaringen over zijn plaats van herkomst en zonder bewijs van de voorgehouden identiteit, nationaliteit en afkomst, maakt de verzoekende partij zelf het bewijs van dergelijk verband onmogelijk.

2.8. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de betrokken beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal in het eerste deel van de beslissing op uitgebreide wijze de verklaringen van verzoeker uiteenzet. Vervolgens worden de bevindingen weergegeven van het onderzoek van deze verklaringen. De Commissaris-generaal concludeert ten slotte aan de hand van deze vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is derhalve genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen.

2.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de Commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord en de Raad stelt vast dat de Commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de Commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS